

Industri, Handel og Søfart, Justitsministeriet og Kirkeministeriet er der i alt foreslaaet 1,8 Mill. Kr.

Til Undervisningsministeriet foreslaas bevilget ca. 9 Mill. Kr. Største Delen af dette Beløb er lovmæssige Udgifter, væsentlig til Folkeskolevæsenet, som efter min Mening burde have været optaget paa Finansloven, men som først søges nu paa Tillægsbevillingsloven. Som Tilskud til Københavns Kommune til Dækning af denne Kommunes Udgifter til Skolevæsenet foreslaas ekstraordinært 2 Mill. Kr. Dette Beløb har sin særlige Historie. Efter Lov af 22. December 1919 skal der ydes et Bidrag til Københavns Kommunes Skolevæsen, men Ministeriet har i de foregaaende Aar fortolket disse Tilskudsregler paa den Maade, at Tilskuddet ikke blev sat i Forhold til det samlede Antal Børn, som gik i de københavnske Kommuneskoler, men til Antallet af Børn i skolepligtig Alder, som gik i Kommuneskolerne. Dette sidste Tal er naturligvis lavere, og som Følge deraf har Tilskuddet i en Aarrække været beregnet lavere, end det vilde være blevet, hvis det var beregnet efter det samlede Antal Børn i Kommuneskolerne. Da det af indhentede juridiske Erklæringer klart fremgaar, at der ikke findes noget Grundlag i Loven for den Fortolkning, Ministeriet hidtil har anvendt, og da der neppe er nogen Tvivl om, at Staten vil blive dømt til at betale disse Penge, hvis Kommunen anlægger Sag, har Ministeriet ment, at man burde yde disse Penge, som Kommunen har et retmæssigt Krav paa, og der stilles derfor Forslag om at yde en ekstraordinær Bevilling paa 2 Mill. Kr. til Dækning af det for lidt betalte Tilskud til Københavns Kommune i de senere Aar. Tilbage staar kun at undre sig over, at det tidligere Ministerium har ment at kunne give Loven en saadan Fortolkning for Københavns Vedkommende, og dette er saa meget mærkeligere, som man har fortolket tilsvarende Love paa en ganske anden Maade for Kommuner udenfor København.

Paa Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter er Udgifterne forøget med henholdsvis 3,4 og 1,7 Mill. Kr.

Finansministeriets Budget kræver en forøget Bevilling af 1,5 Mill. Kr., deraf er ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Udgifter til Vurdering til Ejendomsskyld, og ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. skal gaa til Forsørgelse af Militærinvalidere i Sønderjylland. Der har neppe været nogen Grund til ikke at optage disse Bevillinger, i hvert Fald den sidste, paa Finansloven, da man jo maatte vide, at disse Penge skulde udbetales. For Finansministeriets Vedkom-

mende maa jeg maaske have Lov at gøre et Par Bemærkninger om de Bestræbelser for at nedbringe Administrationsudgifterne, som er foretaget, og som er foretaget ikke alene i Finansministeriet, men ogsaa andre Steder. Naar jeg vil gøre Bemærkninger, er det, fordi jeg bedst kender, hvad der i saa Henseende er foretaget i Finansministeriet. I Finansministeriet er der i indeværende Finansaar ikke blevet besat Stillinger, naar saadanne er blevet ledige, og der er netop blevet en Del Stillinger ledige i denne Tid i Finansministeriet, baade af de mere overordnede og af de mere underordnede Stillinger. Personaleantallet er derved, at mange af disse Stillinger staar ubesat, stadig indskrænket, og jeg kan godt sige: indskrænket ret betydeligt. Det er et ikke ringe Antal Stillinger, som man paa den Maade har sparet Lønningsudgifter til, og det tilbageværende Personale har altsaa været i Stand til at udføre det Arbejde, der skulde udføres i Ministeriet. Jeg skal endvidere nævne, at man fra de øvrige Dele af Finansministeriet til Revisionsdepartementet har overført Personale, som man mente kunde undværes dér, og som der blev Stillinger ledige til i Revisionsdepartementet ved Afgang, enten som Følge af Dødsfald, eller ved at nogle af Personalet dér havde taget deres Afsked. Jeg nævner disse Ting, for at man skal kunne se, at der er udfoldet Bestræbelser, og at disse Bestræbelser ogsaa har givet sig Udslag med Hensyn til at gennemføre en billigere Administration. Jeg haaber, at de her antydede Foranstaltninger indenfor Finansministeriet skal komme til at give sig varigt Udtryk paa den Normeringslov, som senere skal vedtages af Rigsdagen i indeværende Samling.

Jeg har dermed omtalt Udgiftsbudgetets Beløb, og jeg skal nu gøre en Bemærkning om Formueparagraffen, § 26. Jeg har allerede nævnt, at Indtægterne er lavere end de foregaaende Aar. For Udgifternes Vedkommende giver Finansloven og Tillægsbevillingsloven tilsammen et Beløb paa 84,3 Mill. Kr. Det tilsvarende Beløb paa Tillægsbevillingsloven og Finansloven i Fjor var 88 Mill. Kr. Jeg har ved denne Forelæggelse af Tillægsbevillingslovens Tal sammenholdt med Finanslovens Bevillinger ikke søgt at lægge Skjul paa, at det foreliggende Billede som Helhed ikke tegner særlig lyst for indeværende Finansaar, men jeg skal dog tilføje, at Regnskabstallene, for saa vidt de kendes, synes at vise et lidt lysere Billede. Statsregnskabet foreligger opgjort til Slutningen af Oktober Maaned 1924, og i disse